

родъ отдалеченъ и чртж, коя-то не е собственно-то отличие на чловѣкъ.

2) Ясность-та на опрѣдѣляюще-то иска:

a) За *Опрѣдѣляюще* да не бѫде само-то опрѣдѣляемо; зачто-то тогава прѣдмѣтъ-ть, кой-то искали да уяснимъ чрѣзъ опрѣдѣленіе, ще си остане такъвъ, какъвъ-то си е былъ напрѣдъ.

b) За *опрѣдѣляюще* да не бѫде наумъ, кой-то самъ ся опрѣдѣлява отъ опрѣдѣляемый наумъ; зачто-то тогава ясность-та имъ ще бѫде еднаква, а пакъ опрѣдѣляюще-то трѣбува да бѫде всякога по-ясно отъ опрѣдѣляемо-то: Развала-та на това правило прави недостатъкъ, извѣстенъ подъ имя *кржгъ въ опрѣдѣленіето*, и

c) *Опрѣдѣляюще-то* да ся не изрича съ рѣчи несобственны, много отвлѣчены и не употребителни, конто всякога бывать повече или по-малко тѣмны.

3) Точность-та на *опрѣдѣленіето* иска, какво-то опрѣдѣляемый прѣдмѣтъ да ся представи въ опрѣдѣлението такъвъ, какъвъ-то е, безъ повече притурки и оттурки. За това опрѣдѣленіе-то не трѣбува да бѫде ни *по-широко*, ни *по-щѣсно* отъ опрѣдѣляемый прѣдмѣтъ; зачто-то и въ единий и въ другій случай обемъ-ть на опрѣдѣленіе-то нещѣ да ся посрѣща съ обема на опрѣдѣляемый прѣдмѣтъ. Така, ако опрѣдѣлявамъ чловѣка по тоя начинъ: „чловѣкъ е животно“, или така: „чловѣкъ е животно разумно и образовано“; то пръво-то отъ тия опрѣдѣленія обигрьща повече, отъ колко-то опрѣдѣляемый прѣдмѣтъ, а обемъ-ть на второ-то е по-тѣснѣ отъ обема на опрѣдѣляемый прѣдмѣтъ. Оттука ся види, че опрѣдѣленіе-то ся расширява, кога-то ся показва самородова-та бѣлѣжка на единъ вещъ, а стѣснява ся, кога-то при сѫществителны-ты бѣлѣжки ся присъединяватъ, още, и случайны.